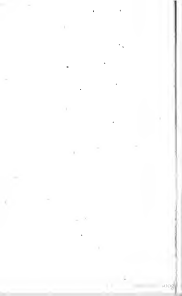

600089011P

CANNEN SPIRITUEL

AR

BUHÉ SANT ALEXIS.

CANNEN SPIRITUEL

AR

BUHÉ SANT ALEXIS.

En n'emb a gâr Jesus a greisig é galon,
Hag a ven bout eurus aveit jamæs guet-on,
Considéret erhat buhé sant Alexis
E ziscoei d'emb reih-mad en hènt d'er Baraonis.

É Rom é oé gannet a'guérent forb pnissant,
Péré oé istimet guet en ol dud vaillant;
Rac é vivein erhat, avel gùir Christenion,
E tiscoent exampl vad partout dré er hanton.

En dud necessitus bag en intanvésèd,
Er benrerion mébus hag en orphelinèd,
N'ou doé quin recour meit é ty Euphémien,
Aveit cavouét secour ha torrein ou anquin.

Forb pêl é vivezant hemb ou devout ligné;
Pedennen a rezant liès d'en Eutru Doué,
Ma plijehé guet-on rein ur hroaidur dehai,
De gonsolation er rest a ou buhé.

A la fin Doué touchet dré en oræsonen
A hrent dehou bamdé, hag ou alézonen,
A ras ur mab dehai péhani a vivas
En durant é vuhé én ur santeleah vras.

Er hroaidur Alexis a ré mercheu abret,
Durant é youanquis é tisprisé er bed :
Dré é vuhé réglet, ean a rehé d'antant
Penaus é oé gannet aveit devout ur Sant.

Enphémien é dad, pe zas en ouaid dehon,
Quentéh é houlennas ur priéd aveit-on;
Él m'en doé puissance bag assès a vaden,
Ean a vennas avance é vab én inourieu.

En Ampeleur a Rom en doé ur Brincès,
Hag a oé deit de chom deval-on, d'é balès;
Ur verh santel a oé ha carguet a zoustér,
Hag open en dra-zé, é oent ou deu a guér.

Er Prince Euphémién hi hanávé reih-mad,
Hag a yas d'hi gouten aveit pried d'é vab.:
Er roué Honorius a rescondas dehon
Penaus é oé joyus ma vezé reit dehon.

Nezé sant Alexis, aveit plijein d'é dad,
A ziscoas é-peb quis é oé ur hroaidur mad;
Rac ean a guemeras Olimpi eit priéd;
Mæs guet ur glabar bras en dout hum ingajet.

Eun en doé a chom é durant é vuhé
Guet é briéd é Rom, é léh chervijein Doué;
Mæs imbèr hum gavas é creis é liberté
Dré er péh a gleuas a berh en Eutrn Doué.

En noz quênt éredein, Doué a gonzas doh-t-on,
Eid en avertissein, dré révélation,
De gùittat é bried hag é ol palésieu,
De zispriscin er bed hag en ol inourieu.

Car, allas ! Alexis, emé en Eutru Doué,
N'en dès oitra hemb pris meit en éternité ;
Hag aveit bout eurus petra chervij d'oh-hui,
Ma ne gâret Jesus mui aveid Olimpi.

Er Sant a pe gleuas er révélation,
Quentéh é commançàs larein a huir galon :
Ah ! ne houlennan quin, me Jesus guirion,
Ah ! ne houlennan quin meit bon permission.

Men Doué, me zou coutant a guittat er hanton ;
Ya, me zou coutant a greisig me halon :
Aveit tad m'hon quemér, Jesus Salvér er bed,
Ha hui, Guérhiès santel, aveit mam ha prièd.

Nezé sant Alexis, hemb tardein ur momant,
Hemb larèt é avis hag é buir santimant,
Èl ma hé a ziblas é conzas doh é voès,
Péhani a gavas ér gambr ag hé balès.

Quer ferm é crèd é Doué, èl un Æl ag en Neu,
Jamæs chonj n'en doé a vlessein é inen ;
Ean a ras seulemant d'Olimpi é briéd
Ur groéz eur a bresant hag é bizen ærèd.

Nezé é sortias hemb larèt mèn é hé ;
É eur a gueméras hag er péh en doé,
Guet enn a vou ghélet é tiblassas bean mad,
Én babid deguiset, ér mæz a dy é dad.

D'ur porh mor é ridas beanuan ma hellé,
Hag ino é cavas, dré bermission Doué,
Ul læstr aveit diblas ér mæz ag er hanton,
Hag ean bum ambarquas a greisig é galon.

Quetan doar a gavas é oé Londicé,
Hag ino é quèrhas hag en noz hag en dé :
Idan volanté Doué hag é vam er Huérhiès,
É arivas neeé ér guér hanvet Edès.

Inou é partajas ë misq er beurision
Argand ha madeu bras, péré a oé guet-on ;
É zillad hag é eur hag é ol habideu,
Ean ou ras d'ur peur aveid é billotteu.

Nezé é has ebné de glasq en alézon
A zor de zor bamdé, é misq er beurision,
Hag a p'en devezé mui aveit necessær,
Ean eu dispartié d'en dud clan dré er guér.

É porchéd uh ilis hag a oé forh hantet,
É oé é lojeris hag é ol darempret :
Inou é oé placet ul imaj d'er Huérhiès
En doé queméret aveid Avocadès.

Durant ma oé lojet er peur queah Alexis
Éu ur guér davroet, é porchéd un ilis,
É briéd Olimpi, é dud hag é ligné,
A oé é melcoui hag en noz hag en dé.

Él un drubunel peur en dès collet hé far,
A huélèt drest en deur é hirvoud ar ur bar,
Ér guis-cé é clevet Olimpi é ouilein,
Hemb repos na consquèt, hemb ivèt na daibrein.

Euphémien é dad, a p'en das de gleuèt
É oé quitteit é vad hemb larèt tra erhet,
A gassas mehuellen quasi ol dré er bed,
De houlen quevelleu, é choujal er havouèt.

El ma oent dibarès, fidel ha dilijaut,
Ind a yas de Edès é léh ma oé er Sant.
Hag en ou hanavas hemb disclérieiu dehai,
Ha memb a houlennas en alézon guet-hai.

Nezé eu hum dennas ér mæz ag er porchéd,
Hag a drugairéquas Jesus éu ul larèt ;
Joé a mès ém halon, n'en d'on quet hanavet
Guet dén a me hanton na guet me mehuellen.

É durant seitec'vlai é'oé er Sant ino,
É vihuein ér guis-cé, hemb chonjal én é vro ;
Mæs anfin er guéris reih-mad a hanavas
Santeleah Alexis doh é bénijen vras.

El limaj-liont a oé é porchéd én ilis,
A revélas un dé santeleah Alexis ;
En inour er spontas er guis ma hré perpet,
Raccé ean a güittas guet eun a vou trompet.

Ean en hum ambarquas én désir de monèt
Én tural d'er mor bras, forh pêl é perhindet :
Mæs, allas ! en tourmant hag en abuét contrér
A zégassas er Sant diar er mor d'er guér.

Ér porh-mor a Osty é arivas quetan,
É vro a Intali, pé chonjé bihanuan :
Nezé é comanças oufieln dré er galon,
Quentéh ma banavas é oé én é ganton.

Me huél Rom, em'ean, me huél palès me zad,
Pêla, tantation, ne fal quet d'ein tostat ;
Petra hrein-mé berman, me Jesus, me Salvér ?
P'en d'on deit bet aman, lia me yei bet er gnér.

Avance hardéh mad, emé en Eutru Doué,
Quérh de balès ha dad ha ma conservo-mé ;
P'en d'ous bet fidel d'ein durant te ol poénien,
Jamæs na tilézein én ha dantationeu.

Alexis a sentas hemb resistance erbet,
Doh er voéh a gleuas a berh Salvér er bed ;
Raccé é retornas dré é goussantemant
D'er memb bro a buitas dré é gomandemant.

Pe antréas é quér, quênt ma hras tra erbet,
É pedas é Salvér hag é vam beniguet,
De rein ur græce dehon, d'er goarantein perpet
Doh en tantation ha finessen er bed.

Ėl ma té Alexis a hobér oræson
Ér mæz ag un ilis ha poén én é galon,
É rancontras é dad guet é servitérion
Ér guis ma oé é stad hag é gondition.

Er Sant a p'er gnélas a yas de gonz doh-t-on,
Ha guet un douster vras é lavaras dehon :
Eutru, me zou carguet a hep sort peuranté,
Hag ér guis ma huélet, me mès necessité.

Eutru, cleuet e mès p'en d'on deit d'er hanton,
Ne refuset jamæs nitra d'er beurision ;
Hanvet oh a viscoah tad en dud affijet ;
Hni a husq er ré nuah hag en orphelinèd :

Hag e mès queméret en hardéhtèd ebné
De zonèt d'hou cavouèt é creis me feuranté,
Aveit hon suphein, é hanhue en Eutru Doné,
De rein lojeris d'ein er rest a mem buhé.

Er Prince Euphémien, hemb hanaouèt é vab,
Ne glasqué nitra quin meit gobér œvren mad ;
Hag a gomandas rein ur lojeris dehon,
Hag open a ras soign d'ur mehuel a nehon.

Mæs er mehuel ingrat hag hemb truhé erbet,
É léh er soignein mad èl ma oé comandet,
Él laquas én esprès étré dihue goh vangoér,
Él léh ne oé jamæs na confort na splandér.

Hag open en dra-zé, en ol servitérion
Ne ren na noz na dé repos erbet dehon :
Er villan sotisseu ha canven a hep quis
A oé douçan conzen a larant d'Alexis.

Lod a daulé doh-t-on scupadurieu en ty,
Lod aral peh sort stronq ha peb sort lousteri ;
Réral er scrabissé hag a denné é varhue,
Ér fin ne hrent bamdé meit desirein é varhue.

Alexis e souffré guet ur gùir batiantet
A gaus d'en Eutru Doué ha d'é Vam beniguet;
Mæs, allas! ne oé quet en ol anjuliéu-cé
A laqué é speréd én anquin ha tristé.

Doh un tu é cleué hé dad peur é ontlein,
Doh un al é huélé hé vam é huannadein;
É briéd Olimpi a varhué é crial,
Én ur pèn ag en ty bedig er pèn aral.

Ah! me mab Alexis! emé Euphémien,
Mèn é oé me avis a hou ç'aliancein;
Mé-é a zou caus mad ma hoès mèn dilézet,
Rac ne oé quet d'hou crat quemérein ur priéd.

Ha possibl a vehé en em behé ur mab,
Hag em dilezehé én anquin ha huannad;
É léh bout héritour d'ein ha d'em ol danné,
Ha carguet a inour durant é ol vuhé.

Me mab'a garanté, emé er vam beur-hont,
Petra mès groeit didé, p'em lezès én hirvoud,
Mé mès ha conservet étré men digosté,
Mé mès te houlennet déguet en Eutru Doué.

Ha berman t'em dispris, dinatur a galoh,
T'em dilès, Alexis, henh consolation!
Ah preparet ur bé aveit me interrein,
Paré-eu mem buhé, ne fent quet mui bihuein.

Alexis, Alexis, a laré Olimpi,
Me friéd Alexis, é pén bro é oh-hui?
Ha possibl vé laret é vehen intanvès
Ag en noz destinet aveit bout Rouannès.

Scùillet men deulegad, dareu én abondance,
Mal-eu d'ein ancoéhat peb sort rejoeissance;
Ne gavéi Alexis énep léh ar en doar;
Doué ag er barouis, na brasset ur glahar!

Alexis a gleué én é léh disconfort
En ol glahareu-zé ha réral a bep sort :
Hag a huélé é dad, é vam hag é bried
É passein liès mad étal d'hon glaharet.

Alexis a vihuas ér stad truhéns-cé
Guet ur batiantéd vras en durant seitêc vlai,
Ha jamæs n'hum glèmas ag er serviterion,
Nag a er boéneu bras a oé én é galon.

Rac Doué a gonservé Alexis é vignon
Durant er poéneu-zé idan é brotection ;
Jamæs chonj hemb quin ne dosté d'é galon,
Na desir de sentein doh en tantation.

Ean a vivé bamdé guet gùir devotion,
Ha perpet é vezé é hobér oræson,
Peb sul é covessé guet gùir contrition,
Hag en hnm gonforté dré er gommunion.

Anfin Doué a vennas recompancein er Sant
Ag er bénijen vras hag é ol castimant
En doé andurét aveit plijein dehon,
Er hassas ag er bed d'er baraonis guet-hon.

Hag open en dra-zé, Doué a taras debon
En dé ma varvezé dré révélation ;
Nezé é comançag trugairéquat Jesus
Ag é garanté vras guet ur galon joyus.

Nezé ean a scrivas ar ur follen papér
Er péh a anduras durant é ol amzér ;
É hanhue a zisclérias hag ol a boént de boént
Er péh en oblijas de guittat é guérent.

A p'en doé scrivet ha requetet Jesus
D'el lemel ag er bed én ur momand eurus,.
É pléguas er papér én é zorn beniguet
Aveit gortoz en ær, él ma oé révélet.

Él ma tispartié é gorv doh é ineu,
É tas pront aberh Doué ur voéh a lein en neu,
Ha dré voyand un Æl a gonzas ével-men :
Clasquet en dén santel é ty Euphémien.

Er Pab avel er Roué, ha memb tad Alexis,
E glenas er voéh-cé él ma oent én ilis ;
Hag ind monêt aben, hemb tardein ur momand,
De dy Euphémien aveit guélêt er Sant.

É oé é creis er place, én é gambrig tihoel,
Goleit a oé é face idan ur goh vantel ;
Hag a p'el lamezant é oé é face santel
Quer caër ha quer brillant él pe vé bet un Æl.

Mæs a pe vennezant lemel er villetten
E oé é dorn er Sant aveid assai el lén,
N'el lezas quet é dad na guet dén a nehon,
Que ne dostas er Pab d'er goulen guet-on

N'en dès dén ar en doar na ne vou birhuiquin
A laro er glahar, en hirvoud, en anquin
A oé én ur momand é ty Euphémien,
A pe gomancezant de leine er villetten.

É dad a pe gleuas hanhuë é vab Alexis,
Hag er péh a souffras én é dy é peb quis,
A lausquas un taul cri ihuel ha truhéus,
Que ne sonnas hé dy guet ur voéh glaharus.

En anquin a vangnas er gonz én é galon,
Quentéh èl m'er sellas é couéhas étal d'on,
Que ne chonjé en ol péré a oé presant
Penans é hé de gol isprid ha santimant.

Mam er Sant a gleuas er voéh glaharus-cé,
Ha quentéh é ridas aveit gout petra oé :
Mæs er vam peur, allas ! pe banavas hé mab
A gnuéhas ar er place semblet guet ur glahar.

Er Brincés Olimpi oé derhlué hé hunon ;
Perpet é melconi hag éu affliction ;
Mæs a pe zischennas, ha ma huélas hé dén,
Hag a p'en hanavas, ah ! Doué ! pebêh anquin !

D'oh-oé é ouilen a houdé pèl amzér,
Ha hui oé a glasquen ha bout a oèh ér guér ;
Diar ur guir pé deu é couéhas ahétet,
Baiet guet en dareu, étal treid hé friéd.

Henuen-é Christenion, buhé sant Alexis,
En n'emb a hrei èl d'on a yei d'er baraouis ;
N'en dé quet er madeu hag inourieu er bed,
E gondui d'er joéieu er Sænt ha sæntéséd.

Allas ! na liesset é taq er péhour peur
É ol studi ér bed, én argand hag én eur,
É léh chervijein Doué èl m'en dé obliget,
A bass ol é vuhé é folleahieu er bed.

Digueor enta, péhour, digueor ha zeulegad,
Distro doh te Groeéour ha considér erhat ;
Considér hoah ur huéh é ma te inen peur,
Précıussoh mil guéh aveid argand nag eur.

Sellet hoah guet truhé, Jesus Salvér er bed ;
Sellet hoah a druhé doh ur pehour calet ;
Distáguet é galon doh inourien er bed,
Hag ausaignet delion en hènt de vout salvet.

FIN.

É Ghéned, é ty L. Galles.

